

Примерът на Бригъм Йънг

Обсъждане 1

ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВОТО ДА ГОВОРИМ ПРЕД ПУБЛИКА

Започнете със задаване на въпроси, подобни на следните:

- Какво е отношението ви към говоренето пред публика? Защо?

Прочетете или обобщете следното:

Едно от най-големите предизвикателства за Бригъм Йънг е говоренето пред публика. Той казва: „Бях толкова лишен от езикови умения, колкото един човек може да бъде“ (в *Journal of Discourses*, 5:97). Спомня си случай, една седмица след кръщението си, когато очаква четирима опитни оратори, които са членове на Църквата, да проповядват, но те не го правят. Той казва:

Що се отнася до говоренето пред публика и познаването на света, бях още дете, но Духът Господен беше върху мене и почувствах, че сякаш костите ми ще се разпаднат вътре в мен, ако не заговоря на хората и не им кажа това, което бях видял, чул и научил – това, което преживях и на което се радвах. И така първата проповед, която изнесох, продължи повече от час. Отворих устата си и Господ я изпълни. (Бригъм Йънг в *Journal of Discourses*, 13:211)

- Какво е било трудното в това, което Бригъм Йънг е направил?

Поканете учениците да прочетат Учение и завети 100:5–6 (вж. също Изход 4:12; Притчи 16:1). След това попитайте:

- По какъв начин преживяването на Бригъм Йънг е свързано с тези стихове?
- Какво научавате за Господ, което би могло да ви помага?

Споделете какво е вашето отношение към уповането на Господ и желанието да споделяте това, което знаете.

Обсъждане 2

ЖЕРТВАТА НА БРИГЪМ, ЗА ДА СЛУЖИ

Започнете със задаване на въпрос като следния:

- Какви жертви са нужни за отслужване на мисия?

Прочетете или обобщете следното:

В същата година, в която Бригъм Йънг е кръстен, съпругата му умира. С цената на големи жертви той успява да уреди да се грижат за двете му деца и отслужва мисии в Ню Йорк и Канада, където кръщава няколко души.

След като служи на мисия в продължение на около година, Бригъм описва пристигането си в Къртлънд, Охайо:

Ако някой, който някога се е събирал със светиите, е бил по-беден от мен – това е защото е нямал нищо. (...) Имах две деца, за които да се грижа. (...) Бях вдовец. (...) (Нямах) обувки на краката си, освен чифт ботуши назаем. Нямах зимни дрехи, с изключение на ушито вкъщи палто, което имах от три или четири години. (...) Бях пътувал и проповядвал и бях раздал всеки долар от имуществото си. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997 г.), с. 243)